

Bygdebladet

I vikingenes fotspor



Når Eiane var liten skremte foreldrene hans med at det var en forbindelse mellom denne hulen og den på Mosterøy. Han forteller at du kan krype så langt inn du vil uten å komme til endes. Foto: Terese Torgersen

25.10.14 12:05

[Terese Torgersen](#)

Langs grusstien i hagen til den tidligere rennesøy-ordføreren Jostein Eiane kan du se stedet der Viking-slaget i Soknasundet sto.

Erling Skjalgsson, Norges mektigste mann på 1000-tallet, kan ha falt her. Ved tuppen av øya står det rester av et kors, og like i nærheten ligger en original gravrøys fra bronsealderen. Eiane er usikker på hvem som er gravlagt her, og forteller at graven trolig ble plyndret kort tid etter at den ble laget. Siden øya ligger i innseilingen til Rogaland har det vært mye aktivitet der til alle tider.

– Rennesøy er et område som har vært bebodd og brukt i alle tider på grunn av tilgjengeligheten til sjøen. Det er lett å ferdes på sjøen, og nå har vi fått en tunnel som binder øyene sammen. Det er en av kvalitet-ene her at vi ikke er de første, og sannsynligvis ikke de siste, sier Eiane.

Han var ordfører fra 1999 til 2007, men nå arbeider han som bonde og eier halve turstien på Sokn i Rennesøy kommune.

Daglig trimløype

Det er værhardt langs turen og sjøen blåser ofte inn over stien, men så lenge det ikke har regnet, er det tørt i gresset. Mesteparten av turen går på en grussti langs jordbruks- og beiteområder. Det er lite vill natur her, forteller bonden, og tror det er årsaken til at Soknakrossen ikke er den turløypen som er mest brukt i kommunen.

Mange bruker stien som en daglig trimløype og barn løper rundt her for å finne geo-catcher. Siden det er en vei som går rundt løypen, er turen godt egnet for de med barnevogn eller rullestol. Det er også flere fornminner langs stien.

– Jeg tror det er viktig at det er turstier i alle nærområder slik at folk slipper å kjøre så langt. Det er kjekt at området blir brukt, og vi ser at dersom det skal være turområder, så må noen åpne opp områder, sier Eiane.

Han legger til at du ikke trenger å gå i terrenget dersom du ikke ønsker det, og du kan velge mellom ulike ruter. Den lengste er på tre kilometer og det høyeste punktet 22 meter.

Gården har vært i familien i mange generasjoner og bonden har bodd der nesten hele livet, bortsett fra da han studerte på Østlandet i fire år.

Ta hensyn

Nå som den tidligere ordføreren har åpnet opp hagen sin til fremmede håper han at turgående tar hensyn til dyrene som beiter der.

Det er båndtvang i kommunen hele året og for at stien skal kunne være åpen, er det nødvendig at besøkende lukker grindene. Noen ganger har turgåere glemt å følge disse reglene og det har gjort at bonden har vært nødt til å jobbe ekstra dager for å fikse opp.

– De som går tur i Rennesøy må regne med å treffe på sau, og da må de ha hunden i bånd. For oss som har mye sau er dette helt avgjørende, og hvis det ikke blir overholdt, må vi stenge, sier han.

For å forhindre at det skjer, har han satt opp gjerdeklyvere, selv om det er gjerde i håp om at folk unngår å åpne grindene. Eiane forklarer hvorfor det er så viktig å holde grindene lukket.

– Står grindene åpne kan dyr-ene blande seg, og da må jeg ta alle inn, skille dem på nytt og slippe dem ut igjen, sier han.

Etter at turstien ble laget har dyrene på gården blitt vant til å se mennesker. Kyrne kommer ofte bort for å snuse litt og for noen kan dette være skremmende.

– Det er ikke hanndyr ute på beitene på Sokn, så de er rimelig ufarlige, sier Eiane. Han legger til at dersom de kommer bort til deg, er det bare å klappe dem.

Eiane går selv daglig rundt stien for å oppleve naturen, får mosjon og kombinerer det med innsyn til dyrene.

Mot slutten av stien går vi forbi tare som ligger langs sjøen. Han forteller at for mange generasjoner siden var det fire gårder på Sokn, som alle hadde rett på en bit av taren. Den var verdifull gjødsel på den tiden.



Noen turgående synes de sosiale kyrne kan være litt skremmende. Foto: Terese Torgersen



Selv om det er grinder har bonden satt opp gjerdeklyvere for å unngå at sauene slipper ut. Foto: Terese Torgersen



Det er grusvei langs store deler av turen. Foto: Terese Torgersen



Eiane går eller kjører daglig rundt på stien for å se hvordan dyrene har det. Foto: Terese Torgersen



Den lengste rundturen er på tre kilometer. Foto: Terese Torgersen